

INDICATIVE CRITERIA OF DEATH SENTENCEING

POL.COL.PIYAPUN PINGMUANG

2

**With compliments
of
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.....**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
(CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)
FACULTY OF GRDUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2003

ISBN 974-04-3070-8

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
P694i
2003
C.2

INDICATIVE CRITERIA OF DEATH SENTENCING**POL.COL.PIYAPUN PINGMUANG 4137940 SHCJ/D****Ph.D.(CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)****THESIS ADVISORS : ARAYAN TRANGAN,Ph.D,SOBHA SPIELMANN,
FRI(Thailand) Ph.D., SIRAVIT KOOLROJANAPAT, Ph.D., PORNCHI
KHANTEE, Ph.D.,****ABSTRACT**

This study had the objective of searching for variables that judges use for discretion, as an indicative criteria, in imposing the death penalty/capital punishment. The researcher is based on a survey. The experts were selected from The Court of First Instance (Criminal Section), The Appeal Court and The Supreme Court. In total, 30 judges created the variables which were to be used as the indicative criteria for the judges discretion in imposing the death penalty. There were 19 variables at the beginning, but after interviews with the President of the Supreme Court, the President of The Appeal Court and Chief Judge of The Criminal Court, 4 variables were omitted, leaving 15 variables. The sample group was 719 judges from all over the country. Final analysis was conducted by using advanced statistics such who should be sentenced to death and those who should not. as Discrimination analysis for classification of the difference between the criminals

The study found that the 15 variables were suitable for selection for the discrimination equation. The variable that had the highest discrimination power was: "The offender's behavior resulted in a grave offence being committed and they cannot be rehabilitated by imprisonment. The judges had to eliminate the criminal out of society completely (Banishment) so that there would be no chance of the offender committing such a crime again and no more damage could be inflicted upon society as a whole, e.g., a gunman committing many offences or a killer-rapist repeatedly committing offences." The study confirmed that the sample accepted these 15 variables, and that they could be used as the indicative criteria for discretion in imposing the death sentence supported with good reason in theory and practice.

KEY WORD : INDICATIVE CRITERIA / DEATH SENTENCING

147 p. ISBN 974-04-3070-8

เกณฑ์ชี้วัดการตัดสินลงโทษประหารชีวิต (INDICATIVE CRITERIA OF DEATH SENTENCING)

พ.ต.อ.ปิยะพันธ์ ปิงเมือง 4137940 SHCJ/D

ปร.ค. (อาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : อารยัน ตระหง่าน, Ph.D., โสภา ชปิลมันน์, Ph.D.,
ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร, Ph.D., พรชัย ชันดี, Ph.D.,

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค้นหาปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่ศาลใช้เป็นเกณฑ์ชี้วัดในการตัดสินลงโทษประหารชีวิต ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงสำรวจตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเกิดขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และ ศาลฎีกา จำนวน 30 คน ที่ได้ร่วมกันสร้างกลุ่มตัวแปรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ศาลใช้เป็นเกณฑ์ชี้วัดในการตัดสินลงโทษประหารชีวิต ขึ้นจำนวน 19 ตัวแปร และเมื่อผู้วิจัยได้นำตัวแปรดังกล่าวไปสัมภาษณ์ ท่านประธานศาลฎีกา ท่านประธานศาลอุทธรณ์ และ ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ในขั้นตอนของการทดสอบความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา ปรากฏว่า ตัวแปรได้ถูกตัดออก จำนวน 4 ตัวแปร คงเหลือตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 15 ตัวแปร โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้พิพากษารวม 719 คน การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนสุดท้ายใช้สถิติขั้นสูงได้แก่ การวิเคราะห์จำแนกประเภท เพื่อจำแนกให้เห็นความแตกต่างระหว่าง จำเลยที่สมควรถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต กับ จำเลยที่ไม่สมควรถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต ได้อย่างชัดเจน

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรได้ถูกคัดเลือกเข้าสมการจำแนกประเภททั้ง 15 ตัวแปร โดยตัวแปรที่ให้ค่าอำนาจการจำแนกแก่สมการมากที่สุดได้แก่ “จำเลยมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดที่ร้ายแรงจนเป็นสันดาน ไม่สามารถแก้ไขพฤติกรรมให้กลับตัวเป็นคนดีได้โดยวิธีการจำคุก จึงต้องตัดออกจากสังคมอย่างถาวร โดยการลงโทษประหารชีวิต เพื่อตัดโอกาสไม่ให้กลับมากระทำความผิด หรือเป็นอันตรายต่อสังคมอีก เช่น มีปืนรับจ้างที่กระทำความผิดอย่าง โหด โชนหลายคดี, จำเลยที่ก่อคดีข่มขืนแล้วมาก่อคดีข่มขืนซ้ำอีก, ฯลฯ” ผลการวิจัยจึงเป็นการยืนยันว่า กลุ่มตัวอย่างได้ให้การยอมรับต่อตัวแปรทั้ง 15 ตัวแปรนี้ ซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์ชี้วัดในการตัดสินลงโทษประหารชีวิตได้ โดยมีเหตุผลสนับสนุนทั้งในเชิงทฤษฎี และ เชิงปฏิบัติการ